

tusen åsnor, hvilkas besittning endast därför skulle gjort mig glädje, att jag kunnat offra deras öron på vår vänskaps altare. Men nog dermed! Dniesterns stränder äro flytta, jag är här, jag är i Kuopio; jag har följt Ert råd; jag söker här »en fennomanska» och en »kanal» och »finska furor». Jag vill nedhugga dessa och bygga »en såg» eller annat vattenverk.

Till detta ert råd M. H. har kommit en liten omständighet, som gör min »ställning tryggad och gynnad». Min tjänst är nemligen indragen, och jag är efter två år utan lön. Betänk då M. H., i hvilken god jord ert visa råd skulle falla! Haf nu blott godheten med första post låta mig få veta, hvar jag kan finna den der fennomanskan med kanalen och furorna. Ingen skall då säga, att jag en f. d. kapten är på bar backe. Jag hoppas Ni då bifogar något vidare om picknickerna, teatern, M:r Hauser, hans polka, julklapparne o. s. v., icke betviflande, att Ni så skall »se med gläd mod den lilla droppen af Ert lif försvinna i det omätliga hafvet, som en dag skall slå sina böljor tillsamman öfver våra hufvuden. Ty säger den ädle Kloppstock» o. s. v.

P. S. Apropos af »Postväsendet:» Här hafva vi allt ännu blott en post, och portot är dyrare än i fjol. Värdes därför vika Era bref enfaldigt som alltid; dagens vind skall då göra dem snabba. Fortfar också att i dem sträfva till lätthet. Ni vet M. H., intet flyger lättare än puder.

178 KUOPIO.

Saima n:o 4 23.1 1845

Länge har vintermarknaden i denna stad varit ansedd för en bland de viktigaste i landet. Nu påstås väl, att densamma är för år aflagit, men att den ännu är högst betydlig lider intet tvifvel. Redan ögonskenet visar, att den är något helt annat än de vanliga kringelmarknaderna till och med i hufvudstaden. Den varar vanligen 5 till 6 dagar, då Guvernörsembetet på vederbörande trafikanters ansökning förunnar dem rättighet att drifva fri handel två eller tre dagar utöfver de bestämda marknadsdagarne, och rörelsen likaså tager sin början dagen förrän marknaden utlyses. Att bestämma antalet af marknadssökande måste blifva högst osäkert, men om det under nu förgångna marknad anses hafva öfverstigat 15 tusen personer, så torde detta antagande intet öfverdrifva.

Bland detta antal hafva funnits ungefär 50 handlande från andra städer. Den mängd af varor desse medföra är för landets förhållanden förvånande. En enda handlande har t. e. för varor från Ryssland begagnat 120 foror, en annan från Österbotten 67 dylika. Man har sett exempel, att en individ till marknaden medfört 30 foror endast kaffe. Äfven under denna marknad hafva på en hand varor blifvit försålda till ungefär 30 tusen rubel, och såsom medium torde man kunna antaga en försäljning af 6 till 7 tusen rubel för hvarje handlande. Spanmål, bränvin, fisk, hudar, lin, väfnader försäljes och köpes ömsom af allmogen till högst betydliga partier. Smör och talg upphandlas något af stadens handlande i utbyte mot salt och jern, af hvilken sednare vara äfven flera bruk hafva försäljning härstädes. Handeln med pelsverk är också icke ringa. Af handtverkens alster afsättes till allmogen förnämligast sadelmakare- och guldsmedsarbeten. Hästar försäljas härifrån isynnerhet till Viborgs län och Ryssland samt en mindre del till

Österbotten, för en summa af 60 å 70 tusen rubel och derutöfver. Så beräknar man, att på denna marknad blifvit försålda mer än 50 st: hästar till ett medelpris af 100 Rub. Sr., och 250 å 300 st: till 50 Rub. samma mynt. Högsta priset för en häst har varit 1 400 rubel B. A., men då hästpriset för närvarande fallit och äfven tillgången var stor, så har förfrikt 5 å 6 hundra rubel utgjort värdet för de bästa hästar.

10 Sammantaget har man beräknat omsättningen för nu förflutna marknad till minst *en million* Rubel B-co Assign. Räkna man dertill de summor, som åtgått i reseomkostnader och för hyror och förtäring under marknaden, af hvilka de förra endast för de marknadsbesökande handelsmännen kunna upptagas till 40 å 50 tusen och hyrorerna till 5 tusen rubel, så måste medgifvas, att väl Kuopio marknad försvarer sin plats bland landets förnämsta.

Så glädjande än en sådan handelsrörelse är, så inses dock, att den vittnar om behofvet af flera städer och lättare kommunikationer i denna landsort. Endast handelsbytet af kolonialvaror mot Ryska produkter bevisar för en häraf oberoende handelsrörelse, ehuru nedslående det än är, att inga inhemska varor ingå i detta byte.

20 Till uppgiften på prisena i förra numret kunna vi tillägga, att råg de sednare marknadsdagarna blifvit försåld till och med till 15 1/2 rubel och derunder samt smör till 6 rubel. Ännu förtjenar anföras, att med unnantag af några snatterier intet brott blifvit under marknaden begånget, samt att en individ blifvit kullkörd lindrigt skadad, men för öfrigt inga olyckor inträffat.

Bland nöjen under marknadshvimlet har en musikalisk soirée, gifven af Hr. Lagi, utgjort det förnämsta. En ren och stark ton samt ett flärdfritt och uttrycksfullt föredrag vittna om Hr. Ls. goda anlag, för 30 hvilkas förmonliga utveckling skulle fordras, att han egde ett fädernesland, der konsten vore gynnad och hyllad af det allmänna och allmänheten. Ref. har hört en pålitlig domare, Ghys, med bifall yttra sig öfver Hr. Lagi spel. Men omständigheterna göra detta endast så mycket mera nedslående, då man genom sådant omdöme förvissas, att en lofvande konstnärstalang i Finland är på orätt ort. Ett särskildt anspråk på tacksamhet har Hr. L. förvärfvat sig härstädes genom sin goda ifver såsom sånglärare, af hvilken soiréen företedde öfverraskande god framgång. Det är att hoppas, att Hr. L. icke låter denna soirée blifva den första och sista, då säkert hvarken de älskvärda musikalskarinnor, hvilka nu biträdde Hr. L., eller allmänheten skall upphöra att 40 visa sin kärlek för en så ädel och å denna ort sällspord njutning.

179 FATTIGDOM OCH HÖGFÄRD.

Saima n:o 4 23.1 1845

Det finnes i fäderneslandet en allmänt herrskande fäfänga, hvars frukt ofta nog är en till fattigdom gränsande bekymmerfull samhällsställning för mängden af de individer, hvilkas lefnadsbana af densamma bestämmes. Huru skarpt det än må låta, är det derföre icke origtigt att 50 beteckna detta förhållande öfverhufvud med det till ordstäf vordna »fattigdom och högfärd.»

Vi mena här den hos föräldrar af de mera bildade samhällsklasserna rådande hågen att uppfostra sina söner, huru många de än äro, för embetsmannabanan. Det torde vara exempellöst, att en tjensteman i landet någonsin skulle sökt inleda sin son på industriidkarens bana,